

EL SER I LES MATEMÀTIQUES

En aquest treball hem partit de la relació que s'estableix entre la matemàtica i la veritat – la pregunta del Ser – independentment de l'època. De fet hem constatat que les matemàtiques romanen com l'estructura del que hi ha, evolucionant el sentit de les matemàtiques solidàriament al canvi en la concepció del ser.

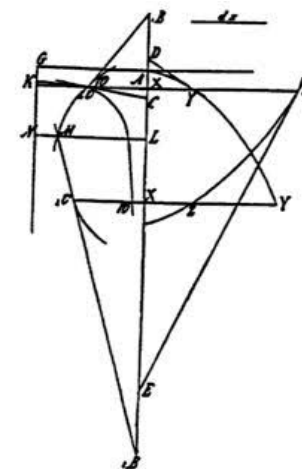
La lectura del diàleg *Timeu* de Plató ens ha permès aprofundir en el dir grec i adonar-nos que en aquella època ser cosa comportava ser bell, entenent aquesta bellesa com allò que passa per mitjà de relacions harmòniques i qualitatives que, en definitiva, és allò que expressa el nombre en el sentit grec. Però hem constatat com la rellevància de la irreductibilitat, la tematització de la bellesa com allò que confereix entitat, condueix a la pèrdua de la irreductibilitat, del model de ser grec.

Des de la concepció de Leibniz, amb el nou concepte de veritat que trobem en el text en llatí, hem vist com les matemàtiques assisteixen a aquesta concepció del Ser en la mesura en què són l'estructura, el continu indiferenciat de punts desqualificats on ubicar unes coses relativament a les altres. Això ens ha permès comprovar com les matemàtiques estan al servei del model modern de veritat i en són l'estructura.

Així, en aquest treball hem descrit el paper que jugaven les matemàtiques vinculades al Ser grec, i el que juguen avui dia i d'aquesta manera ha quedat demostrat que les matemàtiques són allò que subjau – l'estructura – del ser de les coses, i que, consegüentment, muten amb aquest.

“Todo lo bueno es bello, y lo bello no es desmesurado; por lo tanto hay que suponer que un ser viviente que ha de ser bello, será proporcionado” (Plató, *Timeu*, 87c)

“Definire postest Existent, quod cum pluribus compatibile est quam quodlibet aliud incompatible cum ipso” (Leibniz)



El càlcul diferencial de Leibniz és un procediment numèric que permet operar entre elements irreductiblement inextensos.

Nerea Llamas García

TUTOR: Jordi Gómez